

Φεστιβάλ Σύγχρονης Τέχνης στη Γη της Σταφίδας: Δύο καλλιτέχνιδες εξηγούν πώς δούλεψαν «βελονιά-βελονιά»

Οι εικαστικοί Μαρία Βαρελά και Μυρτώ Ξανθοπούλου μιλούν για το Φεστιβάλ Σύγχρονης Τέχνης «Πριμαρόλια» στον Κήπο της παλιάς Χαρτοποιίας του Αιγίου (25/9-3/10).

από την [Mcteam](#)

22/09/2021

Το Αίγιο είναι τόπος συνυφασμένος με την παραγωγή της σταφίδας. Υπήρξε το «χρυσό νόμισμά» του και το μεγάλο διαβατήριό της πόλης, σε αυτή οφείλει την ανάπτυξη και την πολιτιστική ταυτότητα που διαμόρφωσε. «Πριμαρόλια» ονομαζόντουσαν μάλιστα τα πρώτα καράβια που αναχωρούσαν από το λιμάνι του Αιγίου φορτωμένα με τις πιο εκλεκτές σοδειές σταφίδας για το εξωτερικό. «Πριμαρόλια» ονομάστηκε λοιπόν και το Φεστιβάλ Σύγχρονης Τέχνης του Αιγίου που φέτος παρουσιάζεται από 25 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου στον Κήπο της παλιάς Χαρτοποιίας του Αιγίου, στην οποία συμμετέχουν οι Έλληνες εικαστικοί Μαρία Βαρελά, Μυρτώ Ξανθοπούλου και Γιάννης Παππάς με το έργο του Relics.

Από τη Μελίνα Σιδηροπούλου

Κεντρική ιδέα γύρω από την οποία κινήθηκαν οι δημιουργοί ήταν η έννοια των δικτύων. «Η έκθεση εστιάζει στην κοινή ρίζα του κειμένου (text) και του ύφανσης (texere). Θεωρεί τη «λέξη» και το «νήμα» δομικές μονάδες ταξιδιών, αφηγήσεων και επαναστάσεων. Οι λέξεις και τα νήματα συνδέουν και γεφυρώνουν κόσμους με την ελ

 [Απόρρητο](#)

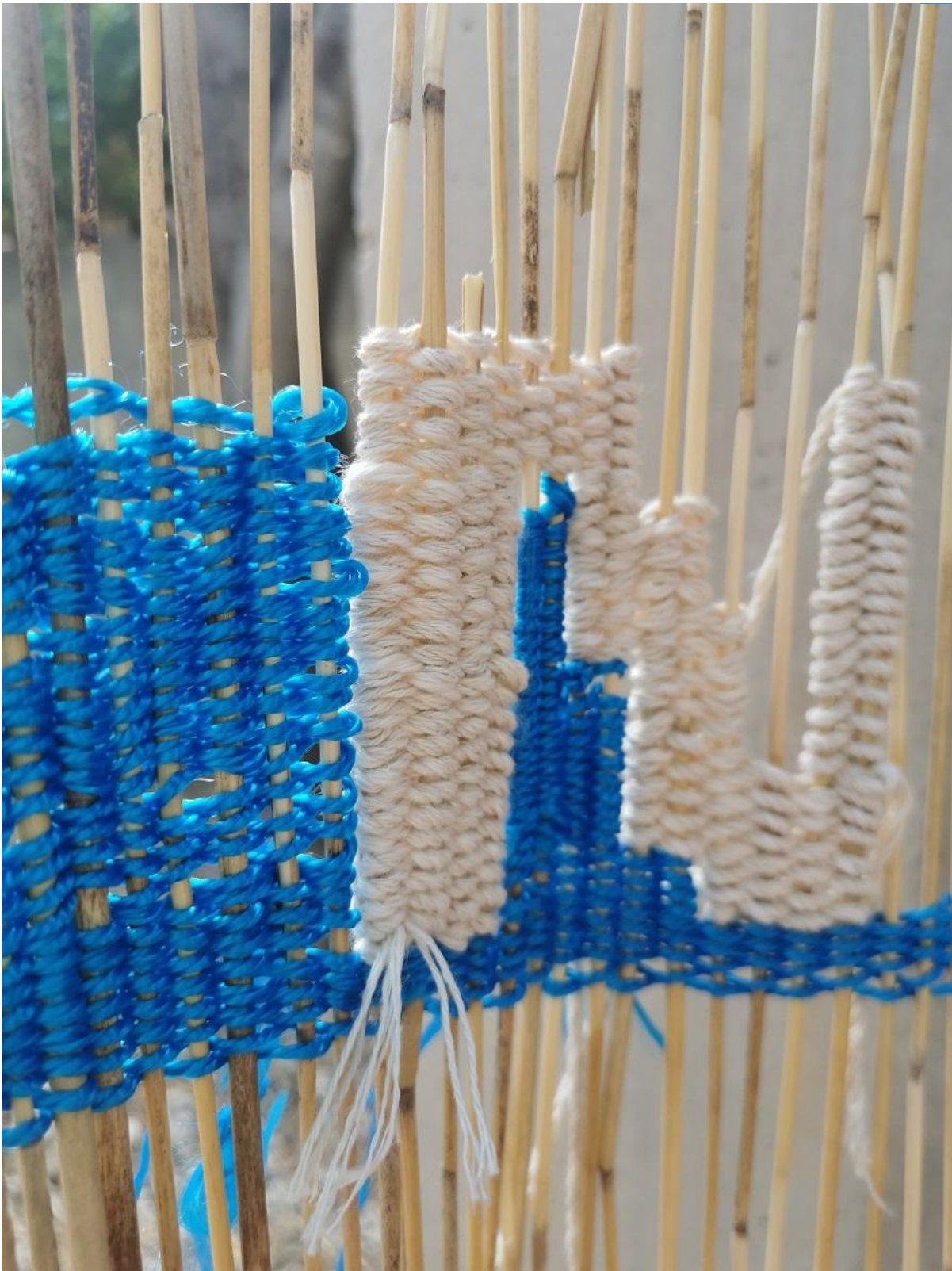
μηνύματος, αναδεικνύουν πρακτικές και μεθοδολογίες: το μήνυμα διαπερνά ως κλωστή την βελονιά, διαρθρώνεται απτικά ως μίτος σε εποχές- λαβύρινθους» εξηγεί στο MC ο Βασίλης Ψαρράς, επιμελητής της έκθεσης και εικαστικός και ο ίδιος.

«Συναδέλφισες». Έργο της Μαρίας Βαρελά.

Η Μαρία Βαρελά εξερευνά στη δουλειά της τα τελευταία χρόνια την υφαντική ως μέσο έκφρασης, ενώ έχει επικεντρωθεί στο έργο και τη δυναμική των κοινοτήτων που σχηματίζουν οι γυναίκες. Έτσι, η Βαρελά μελετώντας την ιστορία του τόπου και της σταφίδας ανακάλυψε έναν μικρό θησαυρό. «Ψάχνοντας στα Γενικά Αρχεία του Κράτους ανακάλυψα έναν από τους πρώτους Συνεταιρισμούς Γυναικών στην χώρα των

εργατριών στη σταφίδα που ονομαζόταν μάλιστα «Αλληλοβοήθεια», τίτλος που με συγκίνησε πολύ» μας λέει . «Βλέποντας το μητρώο εγγραφών είδα όλες τις φωτογραφίες διαβατηρίου, είδα ξαφνικά όλες αυτές τις γυναίκες που ζούσαν και αγωνιζόντουσαν τη δεκαετία του '30 να με κοιτάνε κατάματα. Αυτή ήταν και η αρχή για την ιδέα του έργου». Έπειτα, με τη μέθοδο της χαρτούφαντικής η Βαρελά έφτιαξε σε έναν σύγχρονο αργαλειό το έργο της «Συναδέλφισσες», ένα υφαντό από χαρτί. Σε αυτό συναντιούνται τα πρόσωπα των εργατριών και κείμενα από τις συνελεύσεις και τα πρακτικά του Συνεταιρισμού, σωματοποιώντας έτσι ένα κομμάτι της ιστορίας του Αιγίου. «Οι γυναίκες αυτές βρισκόντουσαν για πρώτη φορά εκτός σπιτιού, χωρίς να γνωρίζουν πώς πρέπει να κινηθεί κανείς στον χώρο εργασίας, έχοντας ασφαλώς να αντιμετωπίσουν ανισότητες και εμπόδια. Είχαν όμως η μία την άλλη» σχολιάζει η καλλιτέχνης. Αξίζει να σημειωθεί πως μέχρι πρότινος η εικαστικός χρησιμοποιούσε κυρίως τις δημιουργικές εφαρμογές των νέων τεχνολογιών για να δημιουργήσει τα έργα της και στράφηκε αρχικά στον αργαλειό προσπαθώντας να βρει τις απαρχές των μέσων έκφρασής της, αφού, όπως λέει χαρακτηριστικά «ο αργαλειός είναι ο πατέρας των υπολογιστών».

«Γράμμα στον Φοίνικα» ονομάζεται το έργο της Μυρτώς Ξανθοπούλου.

«Στην πρώτη μου επίσκεψη στο Αίγιο, μου έκανε εντύπωση το πως το εγκαταλειμμένο εργοστάσιο και το περιβάλλον του, παρότι άδεια, έχουν μια πυκνότητα, την «αντήχηση» της πρότερης ζωής τους. Συγκεκριμένα μού έκανε εντύπωση πως στον κήπο τα αρχιτεκτονικά στοιχεία, κιόσκια, το σιντριβάνι κι άλλα στοιχεία μπλέκονται με τη φυσική χλωρίδα, έτσι που ο κήπος μοιάζει με Μουσείο ανάπαυλας και αναψυχής» σημειώνει η Μυρτώ που γεννήθηκε στο Ελσίνκι, ζει όμως και εργάζεται στην Ελλάδα. «Με έκανε να φανταστώ ανάλαφρες εκδοχές της ζωής, που βαραίνουν λόγω του εφήμερου χαρακτήρα τους, της απουσίας». Το «γράμμα στον φοίνικα» είναι μια σειρά από γλυπτικές κατασκευές-πλέγματα από καλάμια, γύψο και νάilon σπάγκους, υλικά κάπως πρόχειρα, που χρησιμοποιούνται σε εποχιακά αρχιτεκτονήματα. Ακροβατούν μεταξύ ελαφρότητας και βαρύτητας, τόσο κυριολεκτικά όσο και μεταφορικά. Η πλέξη αφενός συγκρατεί τις κατασκευές αφετέρου σχηματίζει γράμματα,

λέξεις και μηνύματα, αποσπάσματα διαλόγου. Οι λέξεις είναι κοινές και ασήμαντες όπως και το εφήμερο της κατασκευής τους. «Τα έργα θα τα περιέγραφα ως διαλογισμούς πάνω στον φευγαλέο λόγο, χειρονομίες για τη βία και την αποδοχή του πεπερασμένου, παραπήγματα χαράς, εγκατάλειψης και αναμονής στον έρημο κήπο. Ο τίτλος είναι «γράμμα στον φοίνικα», γιατί ο φοίνικας είναι εκεί, και δεν μπορώ παρά να του απευθυνθώ».

* Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την έκθεση επισκεφθείτε τον ιστότοπο: primarolia.com

MORE FROM ART & LIFESTYLE

Φεστιβάλ Σύγχρονης Τέχνης στη Γη της Σταφίδας: Δύο καλλιτέχνιδες εξηγούν πώς δούλεψαν «βελονιά-βελονιά»

Γυναικοκτονία στη Ρόδο: Σκότωσε την πρώην φίλη του στη μέση του δρόμου και αυτοκτόνησε

Single, χωρίς παιδιά και ευτυχισμένη: Η επιστήμη ανατρέπει το στερεότυπο της γυναικείας «ολοκλήρωσης» μέσω του γάμου

Η ειδική γραμματεία προστασίας ασυνόδευτων ανηλίκων και τα παιδικά χωριά SOS συνεχίζουν το πρόγραμμα εκπαιδευτικής υποστήριξης ασυνόδευτων ανηλίκων

«Δεν πηγαίνω σχολείο χωρίς την αδερφή μου»: Θαρραλέα εκστρατεία για επιστροφή των γυναικών του Αφγανιστάν στην εκπαίδευση

Η Novartis παρέμεινε συνεπής στις επενδύσεις της στην Ελλάδα το 2020 εστιάζοντας στην βιώσιμη ανάπτυξη

MARIA ΒΑΡΕΛΑ

ΜΥΡΤΩ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΙΜΑΡΟΛΙΑ 2021

marie claire

Newsletter

Contact us

Advertise online

About us

Designed and Developed by **cloudevo**